

‘De mooiste voorstellingen zijn die waarin verrassing en het moment de ruimte krijgen’

Tamar van den Dop (40)

Actrice/regisseuse. Speelt nu in het stuk ‘Olie’ van Lukas Bärfuss

Tijd van leven

‘Heeft u een vaste dagindeling?’

‘Het hangt erg af van de klus die ik heb. Als ik regisseer, word ik helemaal geleefd omdat ik bij zo veel dingen aanwezig moet zijn: je moet locaties zoeken, vergaderen, met de producent praten, repetities bijwonen en als je dan gaat filmen, zijn jouw dagen het langst. Regisseren en het hebben van kinderen is een lastige combinatie. Het is maar goed dat ik gemiddeld maar eens in de zes jaar een film kan maken: dan zijn de kinderen ook weer zes jaar ouder.’

Is er een tijd waarin u liever had willen leven?

‘Ik vraag me wel eens af hoe de wereld zou klinken als er minder auto’s en radio’s en telefoons en installaties zijn. En wat dat dan met je doet als mens, welk effect dat op je lichaam heeft.’

Wat was uw naaste tijd?

‘Mijn puberteit vond ik verschrikkelijk, ik was meer depressief dan opstandig. Ik heb dyslexie en ben daardoor een laatbloeiër: ik deed eerst mavo en daar voelde ik me niet thuis. Ik wilde altijd weten waaróm iets zo was, maar op de mavo moest ik rijtjes stampen. Ik had geen leuke klas en leren was daar niet “in”, waardoor ik een saaie eikel werd gevonden. Toen ik naar de havo op het Montessori Lyceum ging, werd het leven pas leuk: daar werden ambities normaal gevonden. Mijn Duitse leraar ontdekte dat ik dyslexie had – ik ben hem eeuwig dankbaar – en zo werd mijn handicap iets dat mijn intelligentie niet in de weg stond en kreeg ik een heel ander zelfbeeld.’

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Mijn moeder heeft mij in haar eentje moeten opvoeden, dus ze moest werken voor twee. Tijdens mijn lagere schooltijd was ze er altijd als ik uit school kwam en ze heeft mij veel meegenomen op reis. Maar ze moest wel alles alleen doen en ik beseft, nu ik zelf kinderen heb, hoe pittig dat voor haar is geweest. Ze heeft nooit een carrière gezocht, ze is moeder én vader, geweest, wat soms ten koste ging van haar talenten. Zonde, denk ik soms, maar het is ook wel weer heel mooi dat ze er zo veel was.’

Waar bent u over lange tijd?

‘Van toneelspelen heb ik geleerd dat ik het gelukkigste ben als ik in het moment leef en niet te veel vooruit plan, want dingen lopen toch altijd anders dan je denkt. Je maakt een parcours, je weet waar je heen wilt, maar de mooiste voorstellingen zijn die waarin verrassing en het moment de ruimte krijgen. En waar, als het lukt, ook nog iets nieuws ontstaat. Ik denk dat dát leven is.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

